

Oponentský posudek na diplomovou práci Mgr. Jiřího Kafky na téma „Podmíněné zastavení trestního stíhání“

Práce je členěna na třináct částí, z nichž po úvodu následují partie, týkající se metod sběru dat, základní charakteristiky, rozsahu dokazování. Další část tvoří podmínky pro aplikaci institutu podmíněného zastavení trestního stíhání, kam diplomant zahrnuje horní hranici trestného činu, doznání, souhlas obviněného, odůvodněnost a náhradu škody. Následují části, týkající se přiměřených omezení a povinností, zkušební doby, osvědčení se, rozhodnutí, kompetentních orgánů a opravných prostředků. Část poslední tvoří závěr a ostatní formální náležitosti práce.

Cílem práce je charakterizovat stávající právní úpravu, pozastavit se nad problémy při praktickém užívání institutu podmíněného trestního stíhání, jakož i podat návrhy na zlepšení této alternativní formy trestního řízení.

Práce úvodem pojednává o metodách sběru dat tvořených obsahovou analýzou, interview, syntézou a komparací, což působí zdánlivě poněkud schematicky, ale při podrobném čtení vyniká snaha studenta o systémové uchopení problému. Proto považuji jeho přístup za správný.

Přehledná, a pokud jde o legislativu a její vysvětlení, v zásadě úplná, charakteristika institutu podmíněného zastavení trestního stíhání je následně vysvětlena částí o rozsahu dokazování a formálními a materiálními podmínkami pro aplikaci.

V pojednání o náhradě škody (str. 27, bod 5) uvádí student, že na rozdíl od narovnání není institut náhrady škody obligatorní součástí podmíněného zastavení trestního stíhání. Toto tvrzení však nelze podle mého názoru uvést v podobě, kterou student zvolil. Zákon předpokládá, že náhrada škody, resp. jiné opatření směřující k její náhradě, je obligatorní součástí podmínek pro podmíněné zastavení trestního

stíhání. Pouze v případech, kdy škoda není znakem trestného činu, resp. nebyla činem způsobena, lze uvažovat o tom, že tuto podmínku splnit není nutné. To je však spíše důsledek ne zcela šťastné legislativní podoby ustanovení § 307, kde tato okolnost měla být výslovně zmíněna.

Zajímavá partie práce je uvedena pod nadpisem „Možný rozpor s Listinou základních práv a svobod“ (str. 37). Považoval bych, s ohledem na její závažnost za vhodné, kdyby student při obhajobě práce své názory v této oblasti ještě poněkud rozvinul.

V závěrech práce student vyhodnotil zavedení institutu podmíněného zastavení trestního stíhání jako přínos pro české trestní řízení zejména z hlediska zefektivnění práce orgánů činných v trestním řízení. Současně upozornil na některé slabší stránky tohoto institutu, kdy jsou obviněnému ukládána omezení a povinnosti, aniž by došlo k vyslovení viny; tedy poukázal na ústavní problémy, o nichž hovoří v předchozích částech práce.

Formální náležitosti práce a její jazyková úroveň netrpí nedostatky.

Navrhuji hodnotit práci známkou velmi dobře.

V Brně dne 18. dubna 2006

doc. JUDr. Jāroslav Fenyk, Ph.D.